तच् छ्रुत्वा पर्यपृच्छन्त सख्यस् ता मौग्ध्यतो मया,
कन्या लभन्ते भर्तारं किं विनायकपूजया । 57
अथ ताः प्रत्यवोचन् मां, किम् एतावत् त्वया उच्यते,
तस्मिन् अपूजिते न अस्ति सिद्धिः कापि इह कस्यचित् । 58
तथा च एतत्प्रभावं ते वर्णयामो वयं शृणु,
इत्य् उक्त्वा च वयस्या मे कथाम् अकथयन् इमां । 59

पुरा पुरारिस् तनयं सेनान्यं प्राप्तुम् इच्छति
तारकोपद्रुते शक्रे दग्धे च कुसुमायुधे । 60
ऊर्ध्वरेतसम् अत्युग्रे सुदीर्घे तपसि स्थितं
गौरी कृततपाः प्रार्थ्य प्राप्य च त्र्यम्बकं पतिं । 61
आचकाङ्क्ष सुतप्राप्तिं मदनस्य च जीवितं,
न च सस्मार सिद्ध्यर्थं सा विघ्नेश्वरपूजनं । 62
अभीष्टाभ्यर्थिनीं तां च कान्ताम् इत्य् अवदच् छिवः,
प्रिये प्रजापतेः पूर्वं मानसाद् अजनि स्मरः । 63
कं दर्पयामि इति मदाज् जातमात्रो जगाद च,
तेन कन्दर्पनामानं तं चकार चतुर्मुखः । 64
अतिदृप्तो ऽसि चेत् पुत्र, तत् त्रिनेत्रस्य लङ्घनं
एकस्य रक्षेरू, मा नाम मृत्युं तस्माद् अवाप्स्यसि । 65
इत्थं स वेधसा उक्तो ऽपि संक्षोभाय आगतः शठः
मया दग्धो, न तस्य अस्ति स्वदेहस्य उद्भवः पुनः । 66

Digitized by Google